

28 213 (R 1711)**Verdrag tussen de Regering van het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika inzake de geldendmaking van verplichtingen tot levensonderhoud; Washington, 30 mei 2001****A****ADVIES RAAD VAN STATE VAN HET KONINKRIJK EN NADER RAPPORT**

Hieronder zijn opgenomen het advies van de Raad van State van het Koninkrijk d.d. 7 september 2001 en het nader rapport d.d. 14 december 2001, aangeboden aan de Koningin door de minister van Buitenlandse Zaken. Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk is cursief afgedrukt.

Bij Kabinetsmissive van 22 juni 2001, no.01.002998, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, mede namens de Minister van Justitie, bij de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging aanhangig gemaakt het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika inzake de geldendmaking van verplichtingen tot levensonderhoud; Washington, 30 mei 2001, met toelichtende nota.

Het verdrag voorziet in de wederzijdse erkenning van in Nederland en de Verenigde Staten gegeven beslissingen inzake onderhoudsverplichtingen. Voorts regelt het verdrag de tenuitvoerlegging van dit soort beslissingen in beide landen. Het doel van het verdrag is om het voor een onderhoudsgerechtigde in het ene land eenvoudiger te maken om zijn rechten geldend te maken in het andere land. Daartoe voorziet het verdrag onder meer in een door ieder land aan te wijzen centrale autoriteit die tot taak heeft namens de onderhoudsgerechtigde de nakoming van de onderhoudsplicht te bewerkstelligen. De Raad van State van het Koninkrijk kan zich met de strekking van het voorstel verenigen. Hij maakt over het verdrag en de toelichtende nota de volgende opmerkingen.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 22 juni 2001, no.01.002998, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State van het Koninkrijk zijn advies inzake het bovenvermelde verdrag rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 7 september 2001, nr.W03.01.0281/I/K, bied ik U hierbij aan.

1. Het opmerkelijke van dit verdrag is, zoals in de toelichtende nota al wordt opgemerkt, het asymmetrische karakter van de daarin neergelegde erkenningsregeling. Op de erkenning en tenuitvoerlegging van in één van de staten van de Verenigde Staten gegeven beslissingen inzake levensonderhoud is het Haagse Verdrag van 2 oktober 1973 inzake de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen van overeenkomstige toepassing, terwijl op in Nederland gegeven beslissingen in de Verenigde Staten de Uniform Interstate Family Support Act (UIFSA) van overeenkomstige toepassing is. De Verenigde Staten zijn geen partij bij het Haagse Verdrag. De UIFSA is een modelwet die, wil zij van kracht worden, door de individuele

staten van de Verenigde Staten moet worden aanvaard en waarvan de bepalingen moeten worden overgenomen in de wetgeving van die staten. Naar de mening van de Raad zouden dit bijzondere karakter van de UIFSA en de daaraan verbonden gevolgen duidelijker dan thans wordt voorgesteld tot uitdrukking moeten komen in de toelichtende nota. Op grond van section 101, subsection 19, van de UIFSA wordt een vreemde staat waarvan de wetgeving in belangrijke mate overeenkomt met de UIFSA gelijkgesteld met een Amerikaanse staat of territoir onder de jurisdictie van de Verenigde Staten, zodat de vreemde staat als het ware met de betrokken Amerikaanse staten «aan tafel kan schuiven». Nu de regeling van de UIFSA in belangrijke mate overeenkomt met die van het Haagse Verdrag en van de Nederlandse wetgeving, is gekozen voor een pragmatische oplossing die het mogelijk maakt om onderhoudsbeslissingen in elkaars jurisdicties ten uitvoer te leggen. Desondanks zijn de voorwaarden voor erkenning van alimentatiebeslissingen in Nederland en in de Amerikaanse staten niet identiek. Mede gelet op het karakter van de UIFSA als modelwet adviseert de Raad in de toelichtende nota voldoende helderheid te bieden in aansluiting op de volgende aandachtspunten en ter beantwoording van de daarin vermelde vragen:

- a. Is de UIFSA door alle staten aanvaard en zo ja, is zij dan ook ongewijzigd in de wetgeving van die staten overgenomen?
- b. Indien staten van de UIFSA zijn afgeweken, wat houden die afwijkingen in?
- c. Niet duidelijk is of individuele staten, nadat zij de UIFSA hebben aanvaard, later alsnog wijzigingen in hun wetgeving kunnen aanbrengen die afwijken van de modelwet.
- d. Het verdrag kent geen regeling voor de oplossing van geschillen die bij de uitvoering van het verdrag kunnen rijzen. Het verdrag kent wel een opschortingsregeling, maar deze mogelijkheid is niet toereikend om eventuele geschillen over de toepassing van het verdrag op te lossen.

1. Zoals de Raad van State terecht opmerkt, is de Uniform Interstate Family Support Act een modelwet die, wil zij van kracht worden, door de individuele staten van de Verenigde Staten van Amerika moet worden aanvaard en waarvan de bepalingen moeten worden overgenomen in de wetgeving van die staten. Inmiddels is de eenvormige wet ongewijzigd door alle staten van de Verenigde Staten aanvaard en in hun wetgeving geïncorporeerd, zoals ook blijkt uit artikel IX, derde lid, van het verdrag. In theorie zou een individuele staat zijn wetgeving alsnog op zodanige wijze kunnen aanpassen dat van de eenvormige wet wordt afgeweken. Dat een staat daartoe zou overgaan, is evenwel hoogst onwaarschijnlijk, aangezien ongewijzigde aanvaarding voorwaarde is voor de toekenning, door de federale regering, van financiële middelen voor de uitvoering van de eenvormige wet op het niveau van de individuele staten.

Aangezien de internationale samenwerking van instanties belast met de geldendmaking van levensonderhoud de basis vormt van de verdragsregeling en in verband daarmee tevens is voorzien in de aanwijzing van centrale autoriteiten die zonodig met elkaar in overleg treden, is ervan afgezien in het verdrag een bepaling op te nemen inzake de beslechting van eventuele geschillen over de toepassing van het verdrag.

Aan het voorgaande is aandacht besteed in het algemene gedeelte van de nota van toelichting en onder de artikelen X en XI.

2. Voor een redactionele kanttekening verwijst het college naar de bij het advies behorende bijlage.

2. De redactionele kanttekening is in acht genomen.

De Raad van State van het Koninkrijk geeft U in overweging goed te vinden dat bedoeld Verdrag wordt overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal, aan de Staten van de Nederlandse Antillen en aan die van Aruba, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

*De Vice-President van de Raad van State van het Koninkrijk,
H. D. Tjeenk Willink*

Ik moge U mede namens mijn ambtgenoot van Justitie, verzoeken mij te machtigen gevolg te geven aan mijn voornemen het verdrag vergezeld van de gewijzigde toelichtende nota ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen aan de Eerste en aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal en tevens over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen

Bijlage bij het advies van de Raad van State van het Koninkrijk van 7 september 2001, no.W03.01.0281/I/K, met een redactionele kanttekening die de Raad in overweging geeft.

- In de toelichtende nota de Arabische artikelnummers van het ter goedkeuring voorliggende verdrag telkens wijzigen in Romeinse.